

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové v právní věci

žalobců: a) **Ing. M. S.**, bytem X

b) **J. S.**, bytem X

oba zastoupeni JUDr. Janou Burleovou, advokátkou
sídlem B. Václavka 923/3, Slaný

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti osob zúčastněných na řízení:

1. **J. Z.**, bytem X

2. **P. Z.**, bytem X

oba zastoupeni Mgr. Jiřím Maškem, advokátem
sídlem Lochotínská 1108/18, Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2017, č. j. 148850/2017/KUSK,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2017, č. j. 148850/2017/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

II. Žalovaný je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení každému z žalobců částku 13 546,90 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupkyně JUDr. Jany Burleové, advokátky.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Magistrát města Kladna (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 17. 7. 2017, č. j. OV/2279/17-3/Hoř (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), ve společném územním a stavebním řízení podle § 94a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 8. 2017 (dále jen „stavební zákon“) nahradil část územního rozhodnutí o umístění stavby ze dne 23. 11. 1998, č. j. Výst. 3258/1998/328/Hoř (dále jen „původní územní rozhodnutí“) novým územním rozhodnutím, kterým stanovil způsob zastřešení rodinného domu na pozemku č. parc. X v k. ú. Ž. (dále jen „pozemek stavebníků“), povolil osobám zúčastněným na řízení (dále jen „stavebníci“) na tomto pozemku stavebníků stavbu rodinného domu a stanovil podmínky pro její provedení.
2. Žalovaný shora označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobců a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.
3. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobci domáhají zrušení napadeného rozhodnutí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

4. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
5. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť byly pro takový postup dány zákonem předpokládané důvody (§ 76 odst. 1 s. ř. s.).

Zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Z obsahu správního spisu vyplývá, že původní územní rozhodnutí se týkalo umístění stavby deseti rodinných domů, komunikací, vodovodu, splaškové a dešťové kanalizace, elektrických rozvodů nízkého napětí, veřejného osvětlení a kabelů jednotné telekomunikační sítě na pozemcích v k. ú. Ž.. Pro umístění a projektovou přípravu byly stanoveny podmínky spočívající mimo jiné v tom, že dešťové vody ze střech a zpevněných ploch budou likvidovány buď na vlastním pozemku (v takovém případě musí být řešení součástí projektu stavby) nebo svedeny do dešťové kanalizace (bod 8) a funkce melioračního systému z roku 1962 musí být zachována (bod 20).
7. Na základě žádosti třetí osoby vydal Okresní úřad Kladno dne 14. 7. 1999 povolení vodohospodářského díla – oddílné dešťové a splaškové kanalizace v k. ú. Ž.

8. Na základě žádosti sdružení investorů [které bylo zastoupeno žalobcem a), ten sám však investorem nebyl] stavební úřad dne 2. 10. 2003 vydal stavební povolení na stavbu obslužných komunikací zajišťujících napojení stavebních parcel v k. ú. Ž..
9. Dne 7. 6. 2017 podali stavebníci žádost o změnu původního územního rozhodnutí a vydání stavebního povolení pro rodinný dům na pozemku stavebníků.
10. Součástí správního spisu je kromě projektové dokumentace také závěrečná zpráva geologického průzkumu pro vsakování srážkových vod a doporučení pro návrh vsakovacího zařízení, zpracovaná v únoru 2017 Bc. M. K. a zkontrolovaná RNDr. R. P., Ph.D., odpovědným řešitelem geologických prací (dále jen „průzkum GEOPRO“). Průzkum GEOPRO uvádí, že byl proveden geologický průzkum pro vsakování srážkových vod z okapových svodů plánovaného objektu rodinného domu na pozemku stavebníků, a to dle normy ČSN 75 9010 – Vsakovací zařízení srážkových vod v rozsahu bodu 4.6 (*Orientační geologický průzkum pro zasakování*) a normy TNV 759011 – Hospodaření se srážkovými vodami. Dne 9. 2. 2017 byla provedena terénní pochůzka a průzkumná sonda do hloubky 1,2 m pod terénem. Hladina podzemní vody nebyla zjištěna a byla odhadnuta v hloubce 15 m pod terénem. Jde o prostředí málo propustné. Trasy podzemních vedení a inženýrských sítí nebyly zjišťovány. Průmět odvodňované střešní plochy byl převzat z podkladů stavebníků ve výměře cca 210 m². Závěrem průzkumu GEOPRO je doporučení na užití vsakovacího zařízení o tam uvedených parametrech.
11. Součástí spisu je dále vyjádření obce Ž. ze dne 17. 5. 2017, č. j. 355/17, kterým zmíněná obec jako vlastník pozemku č. parc. X v k. ú. Ž. (dále jen „pozemek pod komunikací“) vyslovila souhlas s napojením pozemku stavebníků na místní komunikaci nacházející se na tomto pozemku, a dále její vyjádření ze dne 10. 5. 2017, kterým pod stejným číslem jednacím udělila souhlas s připojením rodinného domu na pozemku stavebníků k obecní splaškové kanalizaci.
12. Stavební úřad oznámil žalobcům zahájení společného řízení o žádosti stavebníků podle § 94a stavebního zákona oznámením ze dne 13. 6. 2017, jehož součástí bylo sdělení, že účastníci řízení mohou své námitky uplatnit do 15 dnů od doručení tohoto oznámení, přičemž k později uplatněným námitkám nebude přihlédnuto. Žalobci byli takto poučeni o tom, že mají v námitkách uvést skutečnosti, které zakládají postavení účastníků řízení a že k námitkám, které nesplňují požadavky § 89 odst. 4 nebo rozsah § 114 odst. 1 stavebního zákona, se nepřihlíží.
13. Žalobce a) dne 26. 6. 2017 vyzval obec Ž., aby revokovala svá vyjádření ze dne 10. 5. 2017 a 17. 5. 2017, neboť obec není vlastníkem veřejné infrastruktury. Kopii této výzvy obdržel dne 29. 6. 2017 i stavební úřad.
14. Dne 29. 6. 2017 podali žalobci námitku proti stavebnímu záměru, a to v části týkající se realizace akumulární nádrže na dešťovou vodu s přepadem do vsaku a připojení navržené stavby na přípojky vody, splaškové a dešťové kanalizace stavebnímu úřadu. Učinili tak jakožto vlastníci pozemků č. parc. X a č. parc. X v k. ú. Ž., na kterých se nachází jejich podsklepený rodinný dům (dále jen společně jako „nemovitosti žalobců“). Na nemovitostech žalobců byl totiž dle námitek žalobců v roce 2001 proveden podrobný inženýrskogeologický průzkum, při kterém byly provedeny 4 penetrační sondy do hloubky 14 m, a dále v roce 2008 geologický a hydrogeologický průzkum, při kterém byly provedeny vrty do hloubky 52 m. Při stavbě rodinného domu žalobců a jeho podsklepení byly zjištěny skutečné geologické poměry podloží. Žalobci nepovažovali průzkum GEOPRO za dostatečný a uvedli, že z jejich výše uvedeným způsobem nabytých znalostí a zkušeností s negativními projevy podloží (vývěry, destrukce a zatopení staveb pod úrovní

terénu) vyplývá, že na pozemku stavebníků je propustnost téměř nulová, zasakování je téměř nemožné a nachází se na něm, stejně jako na všech pozemcích v lokalitě, meliorační systém z roku 1962. Navržené lokální zasakování je tedy nevhodné a v kombinaci s melioračním systémem může dojít ke komplikacím na nemovitostech žalobců s možným poškozením staveb pod úrovní terénu a jejich základů. Navržená zasakovací zóna je pod úrovní melioračního systému, nutně tak dojde k jeho porušení a zasakování a jímání nejen srážkových vod z pozemku stavebníků, ale i z poškozených a netěsných drénů melioračního systému. Stavební záměr navíc vůbec neřeší odvádění atmosférických srážek ze zpevněné plochy ani vod z porušených částí melioračního systému. V průzkumu GEOPRO není vůbec zmíněna existence jímacích objektů na sousedních pozemcích, které mohou být ovlivněny. Žalobci tedy požadovali, aby bylo upuštěno od jakéhokoli zasakování a jímání vod bylo realizováno výlučně přepadem do oddílné dešťové kanalizace, neboť likvidace na vlastním pozemku stavebníků není možná. Žalobci dále uvedli, že k pozemku stavebníků jsou zřízeny přípojky technické infrastruktury (splašková kanalizace, dešťová kanalizace a vodovod). Kanalizační přípojky byly realizovány sdružením, jehož však nebyli stavebníci ani jejich právní předchůdce účastni, a tak nemohou být jejich vlastníkem. Doloženo není ani vlastnictví stavebníků k přípoje vodovodní, přičemž žalobci ani nikdy nebyly účastníky žádného řízení o povolení její stavby. Nebyly ani doložena stanoviska a vyjádření skutečných vlastníků dopravní a technické infrastruktury.

15. K námitce žalobci připojili první (titulní) strany závěrečné zprávy z inženýrskogeologického průzkumu, kterou zpracovala společnost GEOTREND s. r. o. (dále jen „zpráva GEOTREND“) a hydrogeologického průzkumu ze dne 10. 3. 2009, který zpracovala společnost Glaukos s.r.o. (dále jen „zpráva GLAUKOS“), ze kterých vyplývá pouze jejich objednatel a zpracovatel, popř. rozsah úkolu. Samotná zjištění (hydro)geologických podmínek panujících pod nemovitostmi žalobců či pozemkem stavebníků část těchto zpráv nacházející se ve spise neobsahuje. Žalobci dále přiložili přípis státní meliorační správy ze dne 29. 12. 1997, č. j. 258/97-Vá, podle které v dotčeném území byla v roce 1962 realizována meliorace o celkové výměře 16,58 ha, jejíž vlastnictví přešlo na vlastníky půdy (pozemků).
16. Stavební úřad dne 17. 7. 2017 vydal prvostupňové rozhodnutí. Pro realizaci rodinného domu stavebníků stanovilo mimo jiné podmínky, aby bylo respektováno doporučení pro návrh vsakovacího zařízení dle průzkumu GEOPRO a při realizaci stavby nebyly narušeny meliorace z roku 1962, popř. aby byly obnoveny (str. 3, body 7 a 8). V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí stavební úřad k námitkám žalobců uvedl, že průzkum GEOPRO byl zpracován oprávněnou osobou a způsob likvidace vod na pozemku je v souladu s výše uvedeným bodem 8 původního územního rozhodnutí. Žalobci neprokázali tvrzené zkušenosti s negativními jevy týkající se geologických a hydrogeologických poměrů. Uváděné destrukce a poškození staveb nebyly předmětem žádného řízení před stavebním úřadem. Ochrana meliorací je zohledněna výše stanovenou podmínkou jejich nenarušení či obnovení. Napojení stavby na vodovod a kanalizaci není předmětem řízení, pro informaci však stavební úřad uvedl jemu dostupné informace o investorech jednotlivých staveb s tím, že žalobci nepředali žádné doklady o vlastnictví dopravní a technické infrastruktury. Na stavbu kanalizační přípojky byl dne 13. 6. 2017 vydán územní souhlas, č. j. OV/2330/17/Hoř (dále jen „územní souhlas pro kanalizační přípojku“).

17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali žalobci obsáhlé odvolání, ve kterém poukázali na to, že stavební úřad se s jejich námitkami nevypořádal buď vůbec, nebo je vypořádal nedostatečným a nepřezkoumatelným způsobem. Zopakovali své námitky vůči postupu zpracovatele průzkumu GEOPRO, za nejzávažnější nedostatek považovali, že byl zpracován bez vědomí o existenci meliorace. Stavební úřad toto nemohl přejít pouze konstatováním, že posudek byl zpracován odbornou osobou. Stavební úřad se také nijak nevypořádal s námitkou, že zasakování na pozemku stavebníků je nemožné a že projekt neřeší odvádění vod ze zasažených drénů a ze zpevněných ploch na pozemku stavebníků. Uvedl-li stavební úřad, že mu není známa existence poruch na stavbách, neznamená to, že k nim nedochází – žalobci uvedli, že k negativním projevům došlo na pěti ze sedmi realizovaných rodinných domech v lokalitě, což mohli doložit soupisem a fotodokumentací. O nutnosti předkládat důkazy přitom nebyli v oznámení o zahájení řízení ze dne 13. 6. 2017 poučeni. Stavební úřad neshromáždil dostatek podkladů a prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobci dále namítli, že podmínka spočívající v povinnosti nenarušit a *případně* obnovit drény melioračního systému je nekonkrétní, nezakládá žádnou povinnost a povoluje její porušení. Není jasné, co a jak má být provedeno, zejména kam a jak bude odváděna voda z porušeného drénu do doby jeho obnovení. Požadavek tedy nebyl vypořádán dostatečně. Žalobci namítli, že o řešení napojení na vodovod a kanalizaci v samostatném řízení (zahájeném ve stejný den jako řízení v projednávané věci, avšak v režimu územního souhlasu) se dozvěděli až z prvostupňového rozhodnutí. Postup stavebníků považují žalobci za obstrukční vůči nim a jeho akceptace stavebním úřadem je neobvyklá a rozporná s principem dobré správy. Pokud stavebníci nepředložili doklad prokazující právo ke stavbě vodovodní přípojky a ani stavební úřad nevydal na její stavbu žádné povolení, nemělo být řízení ani zahájeno, natož vydáno prvostupňové rozhodnutí. Žalobci dále namítli, že územní souhlas pro kanalizační přípojky a postup, který předcházel jeho vydání, trpí vadami, a požádali o jeho zrušení v přezkumném řízení. Žalobci uvedli, že stavební úřad měl zohlednit jejich sdělení, že vlastníkem splaškové kanalizace a komunikace není obec Ž. Stavební úřad proto neměl akceptovat její stanoviska ke stavebnímu záměru jako vyjádření vlastníka dopravní a technické infrastruktury. V rozporu s § 109 písm. e) stavebního zákona tak účastníkem řízení nebyli vlastníci komunikace a kanalizace na pozemku pod komunikací. Prvostupňové rozhodnutí je tedy vadné a řízení je nutno opakovat.
18. Odvolání žalobci doplnili 30. 8. 2017 o sdělení, že obec Ž. potvrdila, že není vlastníkem kanalizace, což má vyplývat z přípisu starosty ze dne 9. 8. 2017, č. j. 501/17. Soud však konstatuje, že je v něm uvedeno pouze to, že námitky žalobců budou řešeny v rámci stavebního řízení a není potřeba, aby obec svá vyjádření revokovala. Obec podle darovací smlouvy na vodovod ze dne 30. 4. 2001 „*analogicky dovodila*“, že kanalizace „*byla předána obdobným způsobem*“. Výslovně je v přípisu uvedeno, že obec napojení odsouhlasila „*i z titulu majitele a provozovatele kanalizační sítě a ČOV, do které je řad v ulici Na Úvodu napojen*“.
19. Napadeným rozhodnutím dne 8. 12. 2017 žalovaný odvolání žalobců zamítl. Průzkum GEOPRO považoval stejně jako stavební úřad za dostatečný podklad pro posouzení přípustnosti stavby, neboť byl zpracován oprávněnou osobou, a disponuje tak dostatečnou důkazní silou, aby mohl být podkladem pro správní uvážení stavebního úřadu. Tvrzení žalobců o nemožnosti provádět v lokalitě likvidaci dešťových vod zasakováním z žádného odborného posouzení nevychází, jedná se jen o jejich subjektivní názor, který navíc nelze

ověřit či vyvrátit jiným důkazním prostředkem (např. ohledáním na místě). Pokud jde o obavy z možného vzniku škod v důsledku nedostatečného zasakování vod, stavební úřad v minulosti žádné negativní jevy zmiňované žalobci neřešil a žalobci je nijak nedoložili, jde tedy opět pouze o jejich subjektivní názor. Co se týče narušení stávajících meliorací, stavební úřad se s námitkou odvolatelů vypořádal tak, že stanovil podmínku, podle které meliorace nesmí být narušeny, případně mají být obnoveny. Jen z existence desítky let starého melioračního systému nevyplývá omezení vlastnického práva stavebníků a žalovanému není znám žádný platný právní předpis, který by se zabýval ochranou meliorací. Stavebníci tak nejsou povinni zajišťovat jeho funkčnost. Přesto byla v zájmu žalobců stanovena podmínka, kterou lze vyložit pouze tak, že meliorační systém nebude narušen, a pokud ano, bude systém obnoven. Napojení stavby na vodovod, dešťovou a splaškovou kanalizaci nebylo předmětem řízení. Žalovanému není znám žádný logický důvod, proč by musel stavební úřad trvat na projednání hlavní stavby a přípojek v jediném řízení. Ohledně zpochybnění souhlasů vlastníků dopravní a technické infrastruktury s napojením stavby žalovaný odkázal na řešení této otázky na str. 4-5 prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný doplnil, že z reakcí ostatních účastníků řízení na podané odvolání (Ing. P. H. a Mgr. E. H. ve svém vyjádření uvedli, že v Ž. bydlí již šestnáctý rok a za tu dobu bylo v lokalitě postaveno více než 10 nových domů bez jakýchkoli problémů s výstavbou, udělením stavebního povolení, jakožto i s následným bydlením. Členové původního sdružení nebyli v minulosti informováni o připojení nových domů na inženýrské sítě a není jim známo, že by majitelé ostatních domů museli řešit takovéto obstrukce ze strany žalobců) není patrné, že by zde byly pochybnosti o možnosti napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu a není mu zřejmé, jak se tato otázka dotýká práv žalobců.

20. Pro úplnost soud doplňuje, že součástí správního spisu je přípis ze dne 16. 1. 2018, č. j. 007590/2018/KUSK, kterým žalovaný žalobcům sdělil, že jejich podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci územního souhlasu pro kanalizační přípojku neshledal důvodným, a to zejména pro nedostatek dotčení práv žalobců.

Obsah žaloby

21. Žalobci v obsáhlé žalobě zopakovali a rozvedli své odvolací námitky, které dle nich nebyly řádně vypořádány.
22. V **prvním** žalobním bodě (*Nedostatečný geologický průzkum pro zasakování*) připomněli, že průzkum GEOPRO byl proveden nesprávnou metodikou v rozporu s normou ČSN 75 9010, nebral v potaz existenci meliorací, provedl sondu pouze do hloubky 1,2 m, přičemž však navrhl zasakování v neznámém prostředí hloubky 1-3,5 m. Žalobci dále podrobně s odkazem na znění normy ČSN 75 9010 argumentovali tím, že neměl být prováděn jen orientační geologický průzkum, ale podrobný geologický průzkum pro zasakování. Tyto námitky měly být vypořádány, aniž by žalobci museli předkládat vlastní oponentní posudek, a neměly být zamítnuty jen na základě konstatování, že průzkum GEOPRO vypracovala oprávněná osoba.
23. Ve **druhém** žalobním bodě (*Nemožnost zasakování srážkových vod*) zpochybnili závěry průzkumu GEOPRO v tom smyslu, že zasakování v předmětné lokalitě dle nich vůbec není možné. Neztotožnili se se závěrem žalovaného, že toto tvrzení vůbec z žádných odborných podkladů nevyplývá, přičemž nejde ani jinak prokázat či vyvrátit. Žalobci k tomu namítli, že jejich argumentace mohla a měla být vyvrácena provedením

podrobného geologického průzkumu vč. provedení nálevových (zasakovacích) zkoušek dle normy ČSN 75 9010.

24. **Třetím** žalobním bodem (*Odvádění vod ze zpevněných ploch a drénů*) žalobci namítli, že žalovaný vůbec nevypořádal jejich námitku, že průzkum GEOPRO ani dokumentace stavby počítá toliko s odvodem vod ze střechy, nikoliv však ze zpevněných ploch na pozemku stavebníků a z případných porušených drénů, ačkoliv tento nedostatek je z podkladů zjistitelný prostým čtením, což má stavební úřad povinnost zkoumat i bez námítky.
25. **Čtvrtým** žalobním bodem (*Ochrana před vznikem škody na majetku žalobců*) žalobci napadli vypořádání námítky možnosti vzniku škod na jejich majetku, podle kterého nedoložili existenci jimi zmiňovaných negativních jevů. K jejich prokázání pak navrhli k důkazu mimo jiné zprávu GEOTREND, normu ČSN 75 9010 a fotodokumentaci drénů na nemovitostech žalobců.
26. **Pátým** žalobním bodem (*Stanovení podmínek pro drenáže*) pak poukázali na to, že podmínka č. 8 prvostupňového rozhodnutí je nekonkrétní, neurčitá, nekontrolovatelná a připouští své porušení a nedodržení. Zdůraznili při tom rozpor s podmínkou bodu 20 původního územního rozhodnutí, podle které je (dle žalobců) nutno zajistit funkčnost meliorací po celou dobu existence stavby, nikoliv jen po dobu její výstavby. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je přitom uvedeno, že vlastníci staveb nejsou povinni udržovat funkčnost meliorací. Měly být tedy stanoveny jednoznačné podmínky tak, aby funkčnost meliorací byla zachována i při užívání stavby. Žalobci pak v žalobě demonstrovali pro ně přijatelné znění podmínek (zachování funkčnosti meliorace, podmínky pro zemní práce, odvod vod z porušených drénů do oddílné dešťové kanalizace atp.).
27. V **šestém** žalobním bodu (*Posouzení drenáží z hlediska právního a faktického*) žalobci uvedli, že se neztotožňují se závěrem napadeného rozhodnutí týkajícím se neexistence právní povinnosti vlastníka meliorace zajišťovat její funkčnost a ochranu. Žalovaný v této souvislosti nedostatečně zjistil stav věci. Žalobci zde dále podrobně rozvedli své hodnocení právní povahy meliorace jakožto vodního díla a poukázali na předpisy, které ohledně zajištění provozu a udržování melioračních staveb stanoví jejich vlastníkům povinnosti a sankce při jejich nedodržení.
28. **Sedmým** žalobním bodem (*Neexistence práva ke stavbě – vodovodní přípojka*) žalobci připomněli, že požadovali, aby v dokumentaci byl doklad prokazující vlastnické právo stavebníků k vodovodní přípojce, tedy aby žádost byla úplná. Stavební úřad k tomu pouze uvedl, že vodovodní přípojka není předmětem řízení a provedl (dle žalobců chybně) právní hodnocení toho, kdo je jejím vlastníkem, což mu nepřísluší. Žalobci nikdy nebyli účastníky žádného řízení o povolení vodovodní přípojky, pokud takové řízení bylo vedeno, byla porušena jejich práva. Jelikož je však ze spisu zřejmé, že přípojka nikdy povolena nebyla, jedná se o stavbu nedovolenou.
29. **Osmým** žalobním bodem (*Vlastnictví k dopravní a technické infrastruktuře, Účastníci řízení – duplicitně označené body 8 a bod 9 žaloby*) opětovně zpochybnili majetkoprávní vztahy k dopravní a technické infrastruktuře s tím, že splaškovou a dešťovou kanalizaci a komunikaci svým nákladem vybudovalo sdružení, jehož byli (jak poprvé až v žalobě uvádí – pozn. soudu) i žalobci, a jsou tak jejími spoluvlastníky. Rozhodné totiž není ani to, kdo pozemek vlastní, ani to, komu bylo vydáno stavební povolení. Obec Ž. potvrdila nejasnost vlastnického vztahu v přípisu ze dne 9. 8. 2017. Žalobci a jimi označení spoluvlastníci tedy mají v řízení postavení vlastníků dopravní a technické infrastruktury a současně osob, které mají vlastnické právo ke stavbám na sousedním pozemku. Osobám

(vlastníkům pozemků vyjmenovaných žalobci) mělo být přiznáno účastenství v řízení. Nepřezkoumatelným způsobem bylo vyhodnoceno i vlastnictví ke kanalizaci. Obec Ž. nejprve vydala povolení k připojení a následně uvedla, že si pouze „analogicky dovodila“, že jí byla kanalizace předána.

Vyjádření účastníků a osob zúčastněných na řízení

30. K žalobě se vyjádřili nejprve stavebníci. K námitce nedostatečného geologického průzkumu uvedli, že průzkum GEOPRO disponuje dostatečnou důkazní silou a správní orgány se na něj mohly plně spolehnout, neboť byl zpracován odbornou osobou. Argumentace žalobců by *ad absurdum* znamenala, že stavební úřad by sám musel např. přepočítávat statické výpočty. K nemožnosti zasakování stavebníci uvedli, že zasakování možné je, jak vyplývá z průzkumu GEOPRO. Dochází-li zpráva GEOTREND k jiným závěrům, týká se pouze nemovitostí žalobců, navíc v průběhu správního řízení nebyla předložena, ačkoliv byla stavebníkům s ohledem na datum jejího zpracování jistě k dispozici. K odvádění odpadních vod ze zpevněných ploch a drenů stavebníci uvedli, že s ohledem na prokázanou možnost zasakování na pozemku a na stanovení podmínky bodu 8 prvostupňového rozhodnutí, kterou byl stanoven zákaz porušení meliorací, není námitka důvodná. Stejně tak není důvodná námitka možného poškození majetku žalobců, žádná škoda doposud nevznikla a nebyla vůči stavebníkům uplatněna. Pokud jde o stanovení podmínek drenáže, jistá neurčitost je způsobena nedostatečným zadokumentováním průběhu meliorací. Její význam je ale jasný. Ohledně napojení stavby na vodovod a kanalizaci stavebníci poukázali na to, že přípojky nebyly předmětem řízení, jak ostatně vyplývá např. z oznámení o zahájení řízení ze dne 13. 6. 2017 a prvostupňového rozhodnutí (str. 4, bod 4). Poukázali při tom na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2011, č. j. 9 As 5/2011 - 171, ze kterého vyplývá, že oddělené vedení řízení o věci hlavní a řízení akcesorického není nezákonné. Závěrem k námitce vlastnictví dopravní a technické infrastruktury stavebníci uvedli, že důkazy k prokázání jejich vlastnictví žalobci předložili až k žalobě, přitom jim nic nebránilo se vyjádřit již v řízení.
31. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že zpracovatel geologického průzkumu GEOPRO disponoval konkrétním zadáním od stavebníků. Rozsah odpovídal nárokům dle bodu 4. 6. normy ČSN 75 9010. Žalobci mohly závěry zpochybnit na dostatečně odborné úrovni. Stanovením podmínky týkající se šetrnosti k melioračnímu systému nejsou nijak dotčeny účinky původního územního rozhodnutí. Stavební úřad však negativní jevy s ním spojené nikdy neřešil, tvrzení o možnosti vzniku škod jsou tedy toliko subjektivní. Vodovodní přípojka byla dodatečně povolena, přičemž stavebníci ani nebyli účastníky řízení v této věci. Důvody pro vedení přezkumného řízení nebyly shledány. Žalobci nedoložili ani žádný doklad, o který by opírali tvrzení o svém vlastnictví dopravní a technické infrastruktury. Nebylo jim ani vydáno žádné povolení pro její vybudování. Jejich tvrzení o blíže neurčeném sdružení není dostatečné pro doložení jakéhokoliv relevantního právního vztahu.
32. Žalobci v replice zpochybnili, že by zpracovatel průzkumu GEOPRO měl k dispozici konkrétní podobu posuzovaného domu, dle jeho znění měl k dispozici jen situační výkres. Jinak by do něj ostatně musel zahrnout i ostatní odvodňované plochy. Neměl ani informaci o melioračním systému. Ten je (jak žalobci poprvé v replice uvedli – pozn. soudu) orientován jihovýchodním směrem s osovou roztečí 8 m, každý 1 bm drenu tedy odvodňuje 8 m² plochy, a bezpochyby se tak meliorace nachází i na pozemku stavebníků. Pro rozsah průzkumu je rozhodná velikost odvodňované plochy dle bodu 4. 2. normy

ČSN 75 9010. Průzkum tak neposkytuje dostatečný podklad k posouzení proveditelnosti vsakování dle normy TNV 75 9011. Tyto námitky měl žalovaný, neměl-li požadovanou odbornost, předložit zpracovateli průzkumu GEOPRO. Žalobci v řízení řádně označili důkazy, a to již v příloze námitek ze dne 28. 6. 2017. Žalovaný tedy stav nezjistil správně. K tomu žalobci uvedli hodnoty jednotlivých sond ze zprávy GEOTREND. Žalobci pak setrvali na svém stanovisku, že podmínka bodu 8 prvostupňového rozhodnutí byla stanovena neurčitě. Pokud žalovaný měl pochybnosti o tvrzeních žalobců o možnosti vzniku škod, měl je vyzvat k předložení důkazů. Žalobci disponují fotoarchivem průběhu drénů melioračního systému a jeho projevů. Konečně vyvstala-li v řízení pochybnost o vlastnictví dopravní a technické infrastruktury, měl stavební úřad řízení přerušit za účelem vyřešení rozporu.

Posouzení žalobních bodů

33. Soud v obecné rovině předesílá, že rozsah přípustných námitek v řízení o žalobě dle § 65 odst. 1 s. ř. s. je limitován. Žalobce nemůže s úspěchem uplatňovat výtky, které se jeho právní sféry netýkají. Nepřísluší mu pozice dohlázele nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů a není subjektem, který by byl oprávněn podat žalobu ve veřejném zájmu ve smyslu § 66 s. ř. s. Rozsah toho, co je žalobce oprávněn před správním soudem namítat, je bezesporu determinován jeho postavením ve správním řízení, tedy důvodem účastenství v řízení před stavebním úřadem. Tímto důvodem v projednávaném případě byla ochrana spoluvlastnického práva k nemovitostem žalobců. Pokud by žalobci v průběhu správního řízení tvrdili, že sami jsou spoluvlastníky dopravní a technické infrastruktury, mohla být tímto důvodem i ochrana spoluvlastnického práva k ní. Žalobci byli jako účastníci společného územního a stavebního řízení v souladu s § 94a odst. 3 ve spojení s § 89 a § 114 stavebního zákona limitováni co do rozsahu námitek, které mohli v takovém řízení vznášet. Od toho se pak odvíjí i rozsah jejich práv, která mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena. Nemožnost podat žalobu ve veřejném zájmu dle § 66 s. ř. s. a charakter s. ř. s. jako „obranné“ normy, jakož i determinování toho, co mohou účastníci s úspěchem před správním soudem namítat, právě jejich postavením a důvodem účastenství ve stavebním řízení, je zmiňováno v řadě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2018, č. j. 8 As 47/2005 - 86, Sb. NSS 1764/2009, též rozsudky ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 108/2010 - 71, ze dne 9. 11. 2011, č. j. 9 As 52/2011 - 159, ze dne 11. 4. 2014, č. j. 5 As 91/2013 - 50, a ze dne 11. 6. 2014, č. j. 7 As 23/2014 - 57).
34. Soud pak dodává, že soudní řízení správní zásadně není pokračováním správního řízení, v němž byla vydána napadená správní rozhodnutí, a není povolán k tomu, aby znovu posoudil veškeré námitky uplatněné žalobcem v průběhu správního řízení, ať již ve fázi před správním orgánem I. stupně či orgánem odvolacím. Soud přezkoumává napadené rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu z hlediska konkrétně uplatněných žalobních bodů, tj. z hlediska jednoznačně vyjádřených skutkových a právních důvodů, ze kterých žalobce spatřuje rozhodnutí za nezákonné.
35. Soud opakuje, že v posuzovaném případě byla stavba na pozemku stavebníků umístěna již původním územním rozhodnutím. V posuzovaném správním řízení o vydání společného povolení bylo toto původní územní rozhodnutí změněno toliko v části týkající se způsobu zastřešení. Posouzení vlivu stavby na okolní stavby a pozemky bylo tedy provedeno již v územním řízení, jehož výsledkem bylo vydání původního územního rozhodnutí. Podoba zastřešení sama o sobě není způsobila vliv již umístěné stavby na její okolí změnit za

předpokladu, že zastavěná plocha (a tedy výměra průmětu střechy na zemský povrch, která odpovídá ploše, na kterou dopadají atmosférické srážky) zůstane stejná. Jelikož však bod 8 původního územní rozhodnutí ponechal stavebníkům prostor pro volbu způsobu likvidace srážkových vod, bylo potřeba se zabývat otázkou kapacity akumulací nádrže a možnosti zasakování vod na pozemku.

36. Na základě těchto východisek soud přistoupil k přezkumu jednotlivých žalobních bodů. Dospěl při tom k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Nad rámec nutného odůvodnění se však vyjádřil k těm žalobním bodům, jejichž řešení má význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci a které lze posoudit i navzdory zjištěné nepřezkoumatelnosti (ve smyslu usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Tyto žalobní body rozčlenil do dvou tematických okruhů. První okruh se dotýká hydrogeologických poměrů lokality a druhý okruh se týká dopravní a technické infrastruktury.

Hydrogeologické poměry lokality

37. V daném případě není sporné, že žalobci ve společném řízení včas uplatnili plausibilní námitku dotčení jejich právní sféry spočívající v tom, že v dané lokalitě se nachází historická meliorace procházející jak pozemkem stavebníků, tak nemovitostmi žalobců. Tvrdili, že s ohledem na hydrogeologické podmínky v lokalitě a projednávané řešení střechy stavby (a zpevněných ploch) na pozemku stavebníků je navržené řešení akumulací nádrže s přepadem do vsaku nevhodné. Může totiž dojít k pronikání imisí na nemovitosti žalobců v podobě zvýšeného množství vod a negativnímu ovlivnění vodních poměrů na nemovitostech žalobců (včetně staveb) nebo i k jejich poškození.
38. V této souvislosti žalobci vznesli značné množství odborných námitek proti průzkumu GEOPRO spočívajících v tom, že byl proveden nesprávným způsobem (nesprávnou metodikou), tj. měl být proveden průzkum podrobný a nikoliv jen orientační, přičemž tvrdili, že na nemovitostech žalobců jsou geologické poměry odlišné (zasakování je na nich nemožné), než ke kterým došel průzkum GEOPRO. K tomu v průběhu řízení před správními orgány doplnili i své vlastní úvahy a výpočty, jak měl být průzkum proveden a jaké jsou jeho nedostatky. Byť stavebnímu úřadu ani žalovanému neosvědčili svou případnou kvalifikaci v příslušném oboru ani nepředložili oponentní odborný podklad týkající se pozemku stavebníků, jejich výhrady nelze na první pohled odmítnout jako nelogické, spekulativní či zcela vyloučené. Za důkazy označili zprávu GEOTREND a zprávu GLAUKOS, neboť na ně odkázali v textu námitek a přiložili alespoň jejich titulní strany, ze kterých bylo dokumenty možné jednoznačně identifikovat. V plném znění je však žalobci v průběhu správního řízení nepředložili.
39. Podle § 36 odst. 1 správního řádu (který se na základě § 192 stavebního zákona používá podpůrně) „*nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.*“ V daném případě soud neposuzuje koncentraci důkazních návrhů účastníků, neboť není sporu o tom, že důkaz uvedenými zprávami GEOTREND a GLAUKOS byl navržen včas a ze spisu nevyplývá, že by na případnou nutnost je uplatnit (předložit) v určité propadné lhůtě (srov. § 89 odst. 1 a § 112 stavebního zákona) byli žalobci upozorněni. Správní orgány k uvedeným zprávám a dalším navrženým důkazům nepřihlédli nikoliv proto, že by byly předloženy pozdě, ale proto, že nebyly předloženy vůbec. Stavební úřad je sice povinen ctít zásadu materiální pravdy a tedy zjistit stav věci bez důvodných pochybností (§ 3 správního řádu), pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu),

a v odůvodnění svého rozhodnutí se vypořádat s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Stavební úřad ani žalovaný však nemohou přihlížet k něčemu, co účastníci řízení nepředložili a vypořádávat se s něčím, co podkladem rozhodnutí není. V tomto smyslu bylo na žalobcích, aby příslušné zprávy předložili, což neučinili ani v průběhu odvolacího řízení, ve kterém byli i právně zastoupeni.

40. Jelikož žalobci svým postupem způsobili, že stavební úřad nemohl přihlédnout k důkazům, které by případně mohly vyvracet závěry průzkumu GEOPRO, zabýval se soud otázkou, zda měl stavební úřad i tak povinnost věcně vypořádat jejich výhrady k němu či zda mohl výsledky průzkumu GEOPRO nekriticky převzít pouze s poukazem na odbornost zpracovatele.
41. Podle § 159 odst. 1 stavebního zákona *„projektant odpovídá za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované (...) dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, zejména za respektování požadavků z hlediska ochrany veřejných zájmů a za jejich koordinaci.“* Podle odst. 2 pak odpovídá i *„za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace (...). Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru (...). Statické, popřípadě jiné výpočty musí být vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné. Není-li projektant způsobilý některou část projektové dokumentace zpracovat sám, je povinen k jejímu zpracování přizvat osobu s oprávněním pro příslušný obor nebo specializaci, která odpovídá za jí zpracovaný návrh. Odpovědnost projektanta za projektovou dokumentaci stavby jako celku tím není dotčena.“* Jak konstatoval Nejvyšší správní soud, toto ustanovení odráží profesní odpovědnost autorizovaných inženýrů a architektů, která je dále specifikována v zákoně č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu povolání“). Autorizovaná osoba odpovídá za odborný výkon vybraných činností (§ 12 odst. 1 zákona o výkonu povolání), čímž se vymezují především její povinnosti vůči klientům. *„V žádném případě však ustanovení § 159 stavebního zákona neznamená, že by autorizované osoby měly suplovat roli stavebního úřadu nebo že by stavební úřady mohly na tyto osoby přenášet odpovědnost za dostatečné zjištění skutkového stavu potřebné k vydání územního rozhodnutí. Ostatně, § 12 odst. 4 písm. a) zákona o výkonu povolání výslovně zakazuje autorizovaným osobám vykonávat funkce, v nichž by vydávaly správní rozhodnutí týkající se výsledků jejich vlastní činnosti. Tímto zákazem je zaručeno, že dokumentaci zpracovanou projektantem bude vždy hodnotit správní orgán, a v jeho rámci osoba odlišná od projektanta. Pokud by stavební úřady pouze nekriticky přejímaly veškeré informace nutné k vydání rozhodnutí z dokumentace předložené žadatelem, ztratil by význam nejen § 12 odst. 4 písm. a) zákona o výkonu povolání, ale celé územní řízení“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2015, č. j. 8 As 41/2014-40).
42. Je nutno uvést, že norma ČSN 75 9010 nemá závaznou povahu, neboť stavební zákon a ani jiný právní předpis vydaný k jeho provedení, např. vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška OPV“), nestanoví, že by požadavky stanovené touto technickou normou byly pro řešení odvodnění pozemků a staveb závazné. Dle konstantní judikatury správních soudů jsou normové hodnoty závazné až v souvislosti s odkazem v obecně závazném právním předpisu, bez takového odkazu je norma pouze kvalifikovaným doporučením (viz např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 4. 3. 2016,

č. j. 59 A 49/2015 - 64, str. 18, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 1 As 162/2014 - 63).

43. Úkolem stavebního úřadu tedy v daném případě nebylo zkoumat soulad projektové dokumentace ani průzkumu GEOPRO s uvedenou technickou normou (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2016, č. j. 3 A 61/2013 - 89).
44. Úkolem stavebního úřadu však dle § 111 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 94a odst. 4 stavebního zákona bylo i bez námítky posoudit dodržení bodu 8 původního územního rozhodnutí (tedy vč. řešení likvidace srážkových vod ze střech a zpevněných ploch – srov. body 6 a 35 tohoto rozsudku) a obdobně pak splnění požadavku § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky OPV, kterým se stanoví priorita zasakování srážkových vod ze zastavěných a zpevněných ploch na stavebním pozemku a teprve není-li zasakování možné, pak jejich odvádění do kanalizace. Ke splnění tohoto úkolu stavební úřad bezpochyby potřeboval ověřit, zda projektovou dokumentací navržené vsakovací zařízení je dostatečně kapacitní a zda půdní podmínky na pozemku stavebníků vypočtené množství vod ze střechy i zpevněných ploch umožňují pojmout. Průzkum GEOPRO v tomto smyslu tedy sloužil pouze jako podklad pro zpracování projektové dokumentace.
45. Namítají-li tedy žalobci zpracování průzkumu GEOPRO v rozporu s normou ČSN 75 9010, soud jim nepřisvědčil, neboť metodika zpracování průzkumu není závazná. To však neznamená, že by byl jeho výsledek imunní vůči zpochybnění. Jelikož správní orgány vypořádaly námítky žalobců toliko s poukazem na odbornost zpracovatele průzkumu GEOPRO, aniž by je samy věcně zhodnotili (na základě vlastní odbornosti, jiného odborného podkladu či doplnění průzkumu GEOPRO, jehož obstarání by uložili stavebníkům), zatížili svá rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Totéž pak platí ohledně námítky, že průzkum GEOPRO neřešil srážkové vody ze zpevněných ploch a z případných porušených drénů melioračního systému. Tato námitka se navíc ani nevztahuje k žádné odborné problematice, ale jen otázce rozsahu posouzení, o kterém si stavební úřad (i s ohledem na znění bodu 8 původního územního rozhodnutí) mohl a měl učinit úsudek sám. Správní soud nemůže být prvním, kdo odvolací námitku vypořádá, neboť by tím prakticky nahrazoval činnost správního orgánu a ve svém důsledku tak žalobkyni „připravil o instanci“. Až za situace, kdy napadené rozhodnutí správního orgánu bude obsahovat přezkoumatelné důvody pro zamítnutí odvolání, může se soud věnovat jejich věcnému přezkumu.
46. První tři žalobní body (*Nedostatečný geologický průzkum pro zasakování, Nemožnost zasakování srážkových vod a Odvádění vod ze zpevněných ploch a drénů*) tedy jsou důvodné.
47. Podle § 155 odst. 1 stavebního zákona jsou stavbyvedoucí, osoby vykonávající stavební dozor, stavebníci a vlastníci staveb povinni bezodkladně oznamovat příslušnému stavebnímu úřadu výskyt závady, poruchy nebo havárie stavby a výsledky šetření jejich příčin, došlo-li při nich k ohrožení života osob nebo ke značným majetkovým škodám. Stavební úřad tedy mohl dojít na základě toho, že mu nebylo o žádných závažných haváriích staveb v lokalitě nic oznámeno (ač by vlastníci staveb, včetně žalobců, měli povinnost takové havárie v případě jejich výskytu oznámit), k závěru, že k nim ani v minulosti nedošlo. Soukromoprávní imisní námitka žalobců (pronikání vod z poškozených melioračních drénů či půdní vlhkosti na jejich nemovitosti v takové míře, že to může mít za následek až havárii stavby) má však preventivní charakter. Jakkoliv závažné poruchy v minulosti nebyly zjištěny, bez dostatečného posouzení skutečné možnosti bezpečného zasakování vod na pozemku stavebníků (viz výše vypořádání prvních tří žalobních bodů) nelze spolehlivě učinit závěr o tom, že nemovitostem žalobců

nehrozí nebezpečí v budoucnosti. Jak konstatoval NSS v rozsudku ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014 - 36, řešení občanskoprávních námitek ve stavebním řízení se svou podstatou blíží soudnímu rozhodování v občanskoprávním sporu. Proto není namístě klást na bedra správního orgánu povinnost zjišťovat skutkový stav jen na základě pouhých tvrzení dotčeného účastníka řízení v takovém rozsahu, jaký si vyžaduje posouzení souladu stavby s veřejnoprávními požadavky. Za rozumný lze označit požadavek, aby účastník vznášející občanskoprávní námitku důkazně podložil svá tvrzení alespoň do té míry, aby na straně stavebního úřadu vyvolal důvodné pochybnosti o tom, zda stavba bude způsobovat obtěžování nad míru přiměřenou poměrům či nikoliv. Podaří-li se vlastníkově sousední nemovitosti objektivně vyvolat popsané pochybnosti na straně stavebního úřadu, přesouvá se důkazní břemeno, tedy povinnost prokázat, že k obtěžování nad míru přiměřenou poměrům nebude docházet, na stavebníka. V daném případě žalobci v průběhu řízení před správním orgánem sice neprokázali, že v lokalitě k poruchám běžně dochází, dostatečným způsobem však zpochybnili spolehlivost zjištění o kapacitě podloží vodu zasakovat, a na straně správních orgánů tak měly vzniknout dostatečné pochybnosti o tom, zda je zvolené řešení likvidace srážkových vod pro nemovitosti žalobců bezpečné. Jelikož se otázkou možného budoucího ohrožení nijak nezabývaly, je napadené rozhodnutí v této části rovněž nepřezkoumatelné a i čtvrtý žalobní bod (*Ochrana před vznikem škody na majetku žalobců*) důvodný.

48. Soud nepřisvědčil žalobcům v pátém žalobním bodě (*Stanovení podmínek pro drenáže*), neboť podmínku č. 8 prvostupňového rozhodnutí („*Při realizaci stavby nesmí být narušeny meliorace, které byly v zájmovém prostoru lokality cca v roce 1962 provedeny, příp. musí být toto zařízení obnoveno.*“) shledal zcela jasnou. Její smysl ostatně vyložil i sám žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 13) tak, že „*meliorační systém nebude narušen a pokud ano, bude systém obnoven*“. Je nutno opakovaně poukázat na to, že žalobci vůbec v průběhu řízení před správními orgány neprokázali, že jakékoliv meliorace na pozemku stavebníků vůbec (stále) jsou. Prokázali pouze, že v lokalitě byl před mnoha lety drenážní systém vybudován. Tvrzení o roztečích drénů, ze kterého žalobci vyvozují, že tyto nutně musí vést i na pozemku stavebníků, je poprvé uvedeno až v replice, tj. v průběhu soudního řízení. Za těchto okolností nelze správním orgánům vyčítat, že stanovily podmínku v daném znění, neboť nebylo vůbec jasné, zda stavba meliorační systém jakkoliv ovlivní. Podle § 115 odst. 1 věty první stavebního zákona ve stavebním povolení stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a *pokud je to třeba, i pro její užívání*. Původní územní rozhodnutí pouze stanoví, že musí být *zachována funkčnost melioračního systému* (nestanoví jak dlouho). Soud je toho názoru, že stavební úřad stanovil takovou podmínku pro provedení stavby, která zajistí zachování funkčnosti melioračního systému i do budoucna, pokud bude vůbec výstavbou dotčen. Není ostatně zřejmé, jaký by mohlo mít budoucí užívání dokončené stavby samo o sobě vliv na funkčnost systému.
49. Důvodný není ani šestý žalobní bod (*Posouzení drenáží z hlediska právního a faktického*), neboť v něm žalobci toliko polemizují s odůvodněním napadeného rozhodnutí v části, která je zcela mimoběžná s problematikou posuzovanou v územním a stavebním (společném) řízení. Otázka právního posouzení meliorací a toho, zda jejich vlastník má či nemá povinnost je udržovat, nemá žádný vliv na výsledek takového řízení a výrok napadeného rozhodnutí. Právní úvahy žalovaného o tom, zda pro stavebníky z právního řádu vyplývá či nevyplyvá zákonná povinnost pečovat o meliorace na jejich pozemku, jsou zcela irelevantní, neboť o těchto povinnostech žalovaný nijak nerozhoduje.

Dopravní a technická infrastruktura

50. Námitky uplatněné účastníky v řízeních dle stavebního zákona mají dvojí povahu, jednak se v nich tvrdí skutečnosti, které zakládají dané osobě postavení účastníka řízení, jednak představují věcné výtky směřované proti záměru. Stavební úřad je povinen posoudit uplatněné námitky nejprve z toho pohledu, zda zakládají účastenství v řízení. Teprve pokud je odpověď na tuto otázku kladná, projedná věcné námitky proti záměru (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68).
51. Soud připomíná, že žalobci svou námitku proti stavebnímu záměru stavebníků (v rozsahu akumulační nádrže na dešťovou vodu s přepadem do vsaku) podali z titulu vlastnického práva k sousedním nemovitostem. Ačkoliv od počátku zpochybňovali vlastnické právo stavebníků a obce Ž. k dopravní a technické infrastruktuře, nikdy netvrdili, že by toto vlastnické právo k dopravní a technické infrastruktuře svědčilo právě jim (žalobcům). Přitom byli v oznámení o zahájení řízení ze dne 13. 6. 2017 poučeni, že v námitkách mají uvést důvody, které zakládají jejich účastenství, a že k pozdě uplatněním námitkám nebude přihlédnuto. Ačkoliv v obecnosti by žalobcům bylo možno dát za pravdu v tom, že stavební úřad není oprávněn si sám učinit úsudek o vlastnickém právu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2013, č. j. 9 As 179/2012 - 47), žalobci promeškali svou příležitost vůbec tvrdit, že vlastníky dopravní a technické infrastruktury jsou právě oni, a jako vlastníci dopravní a technické infrastruktury tedy v řízení nevystupovali a vystupovat nemohli. Žalobci byli v řízení oprávněni toliko hájit svá práva jako vlastníci sousedních nemovitostí.
52. Napojení pozemku stavebníků na vodovod, splaškovou kanalizaci a komunikaci jistě nebude mít žádný vliv na akumulaci či vsakování srážkových vod, a tedy ani na nemovitosti žalobců. Za těchto okolností soud neměl za potřebné zkoumat vlastnické poměry v lokalitě a přisvědčil žalovanému, že není zřejmé, jak se otázka dopravní a technické infrastruktury dotýká právní sféry žalobců. Ti tak postrádají k uplatnění této námitky aktivní věcnou legitimaci.
53. Přípojky samotné navíc vůbec nebyly předmětem řízení a napadeného rozhodnutí. Součástí správního spisu je pravomocné rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby části vodovodní přípojky na pozemku stavebníků a pozemku pod komunikací ze dne 27. 11. 2017, č. j. OV/4141/17-5/Hoř.
54. Brojí-li žalobci proti povolení přípojek jiným než napadeným rozhodnutím, nemohou tak činit v tomto soudním řízení. Proti tomuto jinému rozhodnutí mohli žalobci podat samostatnou žalobu ve správním soudnictví, soudu však není známo, že by tak učinili.
55. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že sedmý žalobní bod (*Neexistence práva ke stavbě – vodovodní přípojka*) ani osmý žalobní bod (*Vlastnictví k dopravní a technické infrastruktuře*) není důvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

56. Vzhledem k tomu, že se soud shledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, zrušil jej postupem podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
57. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný v dalším řízení vázán právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku. V dalším řízení bude na něm, aby se řádně vypořádal s tvrzenými nedostatky průzkumu GEOPRO a jeho závěrů a s odvolací námitkou spočívající v nedostatku posouzení vlivu zpevněných ploch a případné drenážní vody na kapacitu akumulační nádrže a možnost zasakování vody na pozemku stavebníků. Využije k tomu vlastní odborné znalosti, popř. zajistí zpracování dodatku k průzkumu GEOPRO

nebo jiného odborného vyjádření nebo znaleckého posudku, popř. přezkoumatelným způsobem vysvětlí, jak o námitkách uvažil i bez nutnosti odborného posouzení. Při tom se však nebude moci odkázat toliko na to, že průzkum GEOPRO byl zpracován odborně způsobilou osobou. V dalším řízení žalovaný zohlední i případné nové poznatky, pokud ohledně půdních poměrů a existence poškozených melioračních drénů vyvstaly při provádění stavby základů domu na pozemku stavebníků. Žalovaný rovněž vyhodnotí, zda shromážděné poznatky rozptýlily pochybnosti, zda vlivem stavby může dojít k poškození nemovitostí žalobců.

58. Soud dokazování neprováděl. Provedení důkazů navržených žalobci (zpráva GEOTREND, normy ČSN, fotodokumentace drénů na nemovitostech žalobců, protokol o ústním jednání ze dne 5. 1. 2007, smlouva o sdružení, snímek katastrální mapy, faktury, žádost o informace adresovaná obci Ž.) a stavebníky (návrh smlouvy o odvádění odpadních vod) by bylo nadbytečné, neboť bylo možné rozhodnout toliko na základě obsahu správního spisu, který dle judikatury nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS) a v němž se navíc některé navržené listiny nacházejí (průzkum GEOPRO, vyjádření státní meliorační správy ze dne 29. 12. 1997, původní územní rozhodnutí, výzva obci Ž. ze dne 26. 6. 2017, přípis obce Ž. ze dne 9. 8. 2017).
59. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť neměl ve věci úspěch. Žalobcům, kteří byli ve věci zcela úspěšní, přiznal soud právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které představují jednak zaplacený soudní poplatek (každý z nich ve výši 3 000 Kč za podání žaloby řízení a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku) a náklady na zastoupení advokátem. Náklady na zastoupení advokátem tvoří odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupkyni žalobců náleží odměna za tři úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu (převzetí zastoupení, sepsání žaloby vč. návrhu na přiznání odkladného účinku, sepsání repliky) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Jelikož šlo o společné úkony při zastupování obou žalobců též zástupkyní, náleží dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu zástupkyni za každého z žalobců takto vypočtená odměna snižená o 20 %, tedy 4 960 Kč za úkon a oba žalobce. Výše odměny tak celkem činí 14 880 Kč. Vedle odměny přísluší zástupkyni též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 900 Kč. Zástupkyně žalobců je plátkyní daně z přidané hodnoty, a proto je součástí nákladů řízení žalobců též daň z přidané hodnoty, kterou je povinna odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů, tj. 21 % z částky 15 780 Kč (3 313,80 Kč). Společné náklady žalobců na právní zastoupení tak celkem činí 19 093,80 Kč, na každého z žalobců připadá částka 9 546,90 Kč. Každý z žalobců má tedy celkem právo na náhradu nákladů řízení ve výši 13 546,90 Kč. Žalovaný tak je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení celkem 27 093,80 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupkyně žalobců JUDr. Jany Burleové (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).
60. Osobám zúčastněným na řízení mohou podle § 60 odst. 5 s. ř. s. vzniknout náklady řízení jen v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Jelikož soud v tomto soudním

řízení osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil a neshledal pro přiznání náhrady nákladů řízení ani jiné důvody hodné zvláštního zřetele, rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. 2. 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu